

РЕШЕНИЕ

№ 390

гр. София, 22.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Красимира Желева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9374** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, [населено място], [улица] срещу Решение от 06.04.2020 г., постановено по НАХД № 1000/2019 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 97-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-14897 от 14.11.2018 г.. на директор на Регионална дирекция за областите на С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на В. АН К. Е., [ЕИК] на основание чл. 83, ал.1 от ЗАНН и чл. 233, ал.2 са наложени общо 2 административни наказания, както следва:

1) На основание чл.198 от ЗЗП – „имуществена санкция“, в размер на 300 лева за нарушение на чл.9,ал.2 във връзка с чл.9,ал.1 от ЗЗП (ДВ. Бр.37 от 04.05.2018 г.).

2) На основание чл.222 от ЗЗП – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева за нарушение на чл.127,ал.1 от ЗЗП (ДВ. Бр.37 от 04.05.2018 г.).

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на решението на СРС. Счита за погрешен извода на районния съд за допуснати съществени нарушения при съставянето на АУАН и НП, както и че НП напълно съответства на изискванията на нормата на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По отношение на извършеното нарушение на чл.

9, ал.1 във връзка с чл.9,ал.1 от ЗЗП ясно са посочени датата и мястото на извършването на нарушенията и същите са по категоричен начин доказани от АНО. Изтъква още, че случаят не е маловажен, като излага съображения в тази насока. По отношение на нарушение на чл.127,ал.1 от ЗЗП счита, че същото е категорично доказано и правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Твърди, че грешното изписване на нарушената норма в случая не представлява съществено нарушение, водещо до опорочаване правото на защита на санкционираното лице. Счита, че случаят не е маловажен. Изразява искане за отмяна на оспореното решение и постановяване на ново, с което НП да бъде изцяло потвърдено. В случай, че касационната жалба не бъде уважена и от страна на процесуалния представител на ответника по касация бъде направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение или юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за тяхната прекомерност.

В съдебно заседание касаторът не се явява. Представена е молба от 16.10.2019 г., с която не възражава да се даде ход на делото по същество и поддържа касационната жалба

Ответникът – В. АН К. Е. в съдебно заседание не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба, в който се излагат съображения за неоснователност на касационната жалба. Изразява искане да бъде потвърдено изцяло въззивното решение и претендира направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

Административен съд София – град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното:

Въз основа на жалба на потребител- В. Х. П. е извършена проверка от контролните органи на обект-магазин на В. АН К. Е. находящ се на адрес: [населено място], ж-к Свобода, бл. 32 магазин 2. За последната е съставен Констативен протокол № К-22659209 от 20.08.2018 г. Констатациите на административнонаказващия орган са следните:

На 20.08.2018 г. в горепосочения търговски обект търговецът не е спазил задължението си преди потребителят да бъде обвързан с договор или от предложение за сключване на договор да предостави на последния по ясен и разбираем начин информация за предлаганите стоки и в частност – производителя и вносителя, за вида на стоката, нейните съществени характеристики, срок на годност и условия за съхранението и длъжностните лица приели, че не са спазени изискванията на чл.9,ал. 2 във вр. с чл.9, ал.1 от ЗЗП.

В хода на проверката се установява и че потребителят П. е закупил употребяван таблет А., изложен на продажба в интернет сайта – bazar.bg. Купувачът изпратил таблета за рекламация до търговеца на 19.07.2018 г. След справка в регистъра на предявените рекламации контролните органи приели, че е налице нарушение на чл.127,ал.1 от ЗЗП. Търговецът неоснователно е отказал да приеме рекламацията.

АНО е определил 15.07.2018 г. за дата на извършване на нарушението.

Свидетелят М. Ж. Я.– ст.инспектор в РД-С. в КЗП – С. (длъжност, която последната е заемала към момента на извършване на проверката) е съставила в присъствието на двама свидетели – един по установяването на нарушението и един по съставянето на акта, АУАН № К-14897 от 25.09.2018 г. Препис от последния е връчен на пълномощник на нарушителя на същата дата.

В срока по чл. 44 ал. 1 от ЗАНН са депозирани писмени възражения. В тях се излагат твърдения, че потребителят е отказал да приеме протокол за прием на закупения таблет. Клиентът е приел стоката без да предяви претенции.

Въз основа на съставения АУАН, наказващият орган издал процесното НП.

За да отмени НП, районният съд е приел, че са налице съществени процесуални нарушения. По отношение на нарушението по т.1 е прието, че АУАН и НП са издадени при нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По отношение на второто нарушение, съдът е приел, че не е спазено изискването на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като не е посочена коректно датата на извършване на нарушението, в АУАН и НП липсва конкретика досежно обстоятелствата, при които е извършено деянието, а наред с това в НП е посочена и друга правна квалификация на нарушението – по чл. 217, ал.1 от ЗЗП, с което е нарушено правото на защита на санкционираното лице.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя правните изводи на районния съд по отношение на нарушението на чл.9,ал.2 във връзка с чл. 9, ал.1 от ЗЗП. Действително при така изложеното фактическото описание на стоките както в АУАН, така и в НП, не дават възможност на наказаното лице да разбере за кои точно от предлаганите в магазина стоки /30 %/ липсва етикет. Липсата на каквато и да е било индивидуализация всякога затруднява наказаното лице да организира защита си като евентуално докаже наличието на етикети на конкретните артикули. В случая описанието на нарушението не е формулирано изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетвори изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административно-наказателната репресия.Така лаконично описаните обстоятелства от страна на АНО представлява допуснато нарушение на чл. 42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, което както правилно е приел СРС, е самостоятелно основание за отмяната му.

Правилни са правните изводи на съда относно нарушението по точка 2 от процесното НП. Изцяло се споделят изводите на въззивния съд относно липсата на коректно посочена дата на извършване на нарушението от страна на АНО. Датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит от съдържанието, както на АУАН, така и на НП и е недопустимо да се установява само от приложените към административнонаказателната преписка доказателства. Потвърждават се изводите на СРС, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаване на АУАН и НП, изразяващо се в наличието на нарушения на чл.42 от ЗАНН, като липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и за допуснато нарушение при издаване на НП, което страда от същата липса на задължителни реквизити по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН - описание на нарушението, датата, обстоятелствата, при които е извършено. Не са посочени доказателствата, които го потвърждават.

Коментирани по-горе процесуални нарушения опорочават цялостната дейност по ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Нарушените императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, обуславящи минималния задължителен стандарт за законосъобразност на издаденото НП, се явяват абсолютно основание за неговата отмяна.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., съгласно представения по делото Договор за правна помощ /лист 12/.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.04.2020 г., постановено по НАХД № 1000/2019 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 97-и състав
ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на В. АН К. Е., [ЕИК] сумата от 300 (триста) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.
Решението не подлежи на оспорване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1. 2.